

Vordingborg, Holbæk, Ringsted og en By til og dertil anvender 8½ Mill. Kr. eller omtrent ½ Mill. Kr. om Aaret, saa misforstaar den højtærede Forsvarsminister denne Skrivelse. Hvis man med Rette kan lægge den Opfattelse ind i Skrivelsen, har den faaet en Affattelse, der ikke svarer til, hvad der blev bestemt i Finansudvalget.

Dette maa ogsaa være klart for enhver, der tænker over Sagens Realitet. Thi det maa være klart for enhver, der kender vore politiske Forhold, at naar vi tre i Finansudvalget, som slutte os til — eller nærmest slutte os til — det radikale Venstres Politik, i øvrigt tage Afstand fra alle de militære Bevillinger, vi nu ere komne op paa, fordi Beløbene ere for store, saa kunde dog ikke noget Øjeblik den Tanke opstaa i vort Sind, at vi pludselig skulde give vor udtrykkelige Billigelse til, at der blev anvendt 8½ Mill. Kr. til at flytte disse Garnisoner. Det er jo fuldkommen uden Fornuft at antage, at vi skulde have gjort det. Og hvad saa de tre socialdemokratiske Medlemmer angaar, er Forholdet det, at Fredericia for dem er en Kampkreds, som Socialdemokraterne tabte sidste Gang; Helsingør er en Kreds, som de sidde inde med, Nyborg er en Kreds, som de slaas om, og Odense er en Kreds, som de have store Interesser i, medens de staa hele den Militærordning, som skulde gennemføres, fuldstændig fjern. Hvorfor skulde de socialdemokratiske Medlemmer af Finansudvalget forraade disse Byers Interesser og udtrykkelig give Samtykke til at bevilge 8½ Mill. Kr. til at flytte disse fire Byers Garnisoner over til seks andre Byer? Det kunde selvfølgelig aldrig være faldet noget socialdemokratisk Medlem i Finansudvalget ind at gøre det. Det er derfor fuldkommen urigtigt, aldeles uberettiget, naar den højtærede Forsvarsminister indlægger i Skrivelsen af 10. December 1910 en Tilslutning fra hele Finansudvalget til, at man foretager disse Garnisonsflytninger og anvender de Midler, som dertil ere nødvendige.

Men efter den Redegørelse, som fremkom fra den højtærede Forsvarsministers Side, maatte man faa det Indtryk, at nu betragtede den højtærede Forsvarsminister denne Sag som afgjort. Nu kunde han slutte de endelige Overenskomster, saa at Staten var bunden overfor Kommunerne, og Kommunerne med Sikkerhed kunde gaa ud fra, at Staten opfylder de Forpligtelser, som disse Kontrakter paalægge den. Men dette er ganske urigtigt. Naar jeg imidlertid sammenholder den Fremstilling, som

den højtærede Forsvarsminister gav overfor Offentligheden af hele dette Forhold, med, at han, da han var til Stede i Finansudvalget, ikke gav nogen Antydning af, at der skulde komme noget Forslag fra hans Side, maa jeg gaa ud fra, at min Opfattelse er vel funderet, naar jeg mener, at det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds har Ret i den Opfattelse: Hvorfor skulde man henvende sig mere til Bevillingsmyndigheden foreløbig? Det er jo et Spørgsmaal, man kunde komme med ad Aare. Men det, vi have forlangt, er, at denne Sag skulde frem for Lovgivningsmagten, i Dagens fulde Lys, og at Medlemmerne her i Tinget skulde stemme for eller imod, at de ekstraordinære Militæradgifter nu gaa ud fra 31½ Mill. Kr. til 40 Mill. Kr. Det er det, vi have sat igennem, og det er saamænd nok den Kamp værd, som er bleven ført derom.

Den Fejl, som er bleven begaaet i denne Sag, er den, at man uden at spørge os derom, uden at spørge os: Billige I, eller misbillige I, eller ville I ikke tage Standpunkt til, at der anvendes 8½ Mill. Kr. til Flytning af disse Garnisoner? dog har villet give det Skin af eller Udseende af, at hele Finansudvalget havde givet sin Billigelse dertil. Det er dette, der er uberettiget, og det er dér, der er blevet begaaet en Fejl. Naar vi ere bleve enige om, at det maa man ikke henholde sig til, men at Sagen skal forelægges for Bevillingsmagten, for at der kan tages Bestemmelse af Rigsdagen om, hvorvidt man vil bevilge disse Penge eller ej, ja, saa ere vi i Realiteten naaede til det Resultat, vi tilstræbte.

Formanden: Maa jeg spørge det ærede Medlem, om han er nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Zahle: Ikke helt nær.

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingen for i Dag.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Mødet hævet Kl. 4.